

Скарбничка

Сині листочки

У Катрусі було два зелених олівці. А в Оленки жодного. От і просить вона Катрусю:

– Дай мені зелений олівець.

А Катруся й каже:

– Спитаю в мамі.

Приходять другого дня обидві дівчинки до школи. Запитує Оленка:

– Дозволила мама?

А Катруся зітхнула й говорить:

– Та мама дозволила, а брата я не запитала.

– Ну що ж, запитай ще й брата, – погоджується Оленка.

Приходить Катруся до школи.

– Ну що, дозволив брат? – запитує Оленка.

– Та брат дозволив, але я боюся, зламаєш ти олівець.

– Я обережно! – говорить Оленка.

– Гляди ж, – наставляє Катруся, – не підстругуй, не натискуй дуже, у рот не бери олівець. Та не малюй багато.

– Мені, – каже Оленка, – тільки листочки на деревах намалювати треба та зелену травичку.

– Це багато, – говорить подруга, а сама брови супить. І личко таке невдоволене.

Подивилася на неї Оленка й відійшла. Не взяла олівця. Здивувалася Катя, побігла за нею.

– Ну чого ж ти? Бери!

– Не треба, – відповіла Оленка.

На уроці вчитель запитує:

– Чому це в тебе, Оленочко, листочки на деревах сині?

– Олівця зеленого немає.

– А чому ж ти у своїй подружки не взяла?

Мовчить Оленка. А Катруся почервоніла, ніби рак, та й каже:

– Я їй давала, а вона не бере.

Подивився вчитель на обох.

– Треба так давати, щоб можна було взяти.

В. Осєєва

ПИШНИЙ ПАВИЧ
ТА СІРИЙ ГОРОБЧИК 3

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4

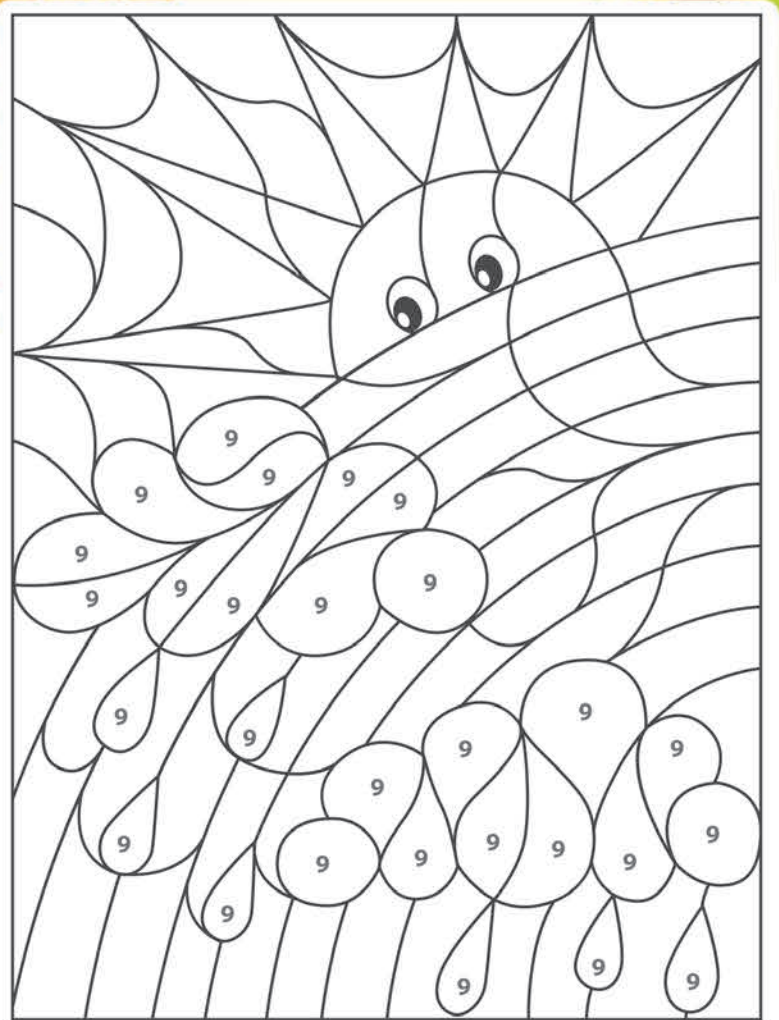
ЧАПЛЯ 6

ВИНАХОДИ 7

ОСЬ ТАКІ РЕПТИЛІЇ 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

НЕ ИЗ ЦАРСКИХ
ЧЕРТОВ 11

1 2 3 4 5 6 7 8 9

СНАЧАЛА
ЧУВСТВА ДРУГИХ

СВИРЕПЫЙ
КРОКОДИЛ

НАДЕЖДА

Чарльз Миллс

СНАЧАЛА ЧУВСТВА ДРУГИХ

Марк захлопнул дверь, оставляя за ней дождь и ветер, рвавший за ним в уютную комнату на автозаправочной станции. Вокруг обогревателя в центре комнаты сидели несколько других водителей грузовиков, которые укрылись от непогоды.

«Проливные дожди и сильный ветер сегодня будут над большей частью территории, — сказал диктор по радио. — Водителей машин просим соблюдать осторожность из-за опасных погодных условий и скользких дорог».

«Да! — сказал Марк, усаживаясь возле прилавка. — Ухудшилась погода». И тут он за-

метил щенка коротконогой гончей породы, съевшегося на смятом полотенце в углу комнаты. «Достал для себя собаку?» — спросил он у своего друга. «Нет, — ответил тот. — Мне кажется, кто-то оставил его сегодня здесь, когда остановился заправиться. Но щенок выглядит испуганным».

Протянув руку, Марк взял дрожащего щенка.

«Небольшое сообщение, — сказал диктор по радио. — Маленькая девочка по имени Кэт, которая живет по магистрали 58, в десяти милях восточнее начальной школы, сообщила, что она сегодня потеряла своего

щенка. Ему три месяца, порода — коротконогая гончая».

Марк улыбнулся: «Вот и разрешилась задачка». Он устремился к двери: «Надо вернуть этого маленького друга домой».

«В такую непогоду? — возразил его знакомый. — И к тому же это не по пути, крюк будет миль в 50».

«Есть то, на что я не могу спокойно смотреть, — это напуганный щенок и одинокая маленькая девочка, — ответил водитель грузовика. — Пока».

В ту ночь девочка и ее щенок вновь были вместе, потому что кто-то поставил их чувства на первое место.

Чарльз С. Кейс

УРАГАН или ТАЙФУН

В чем разница между ураганом и тайфуном? Или это одно и то же? Бури, возникающие в Атлантическом океане, называются ураганами, а те, что бушуют в Тихом и Индийском океанах, называются тайфунами. Летом, когда вода в океане нагревается, начинает подниматься теплый воздух, создавая зону низкого давления. Чем глубже волновой след, тем больше в этом месте требуется воздуха. Поскольку

воздух нагревается, он, в свою очередь, пополняет поднимающийся воздушный поток, и создается тропическая депрессия. На высоте поднимающаяся колонна влажного теплого воздуха охлаждается и конденсируется в огромные тучи. В центре бури образуется труба, когда воздух устремляется внутрь и наружу, он начинает вращаться. С ускорением вихря тропическая депрессия превращается в ураган. По мере

движения по поверхности океана скорость движения ветров внутри него может достигать 500 километров в час, хотя сама буря может двигаться со скоростью лишь 50 километров в час.

Военные моряки заучивают фразу, которая помогает прогнозировать погодные условия в океане или на побережье: «Красное небо в ночи — моряк от радости скачи. Красное небо с утра — готовиться к буре пора».

ЗАГАДОЧНАЯ ЧАШКА

Что поместилось
в чашке?

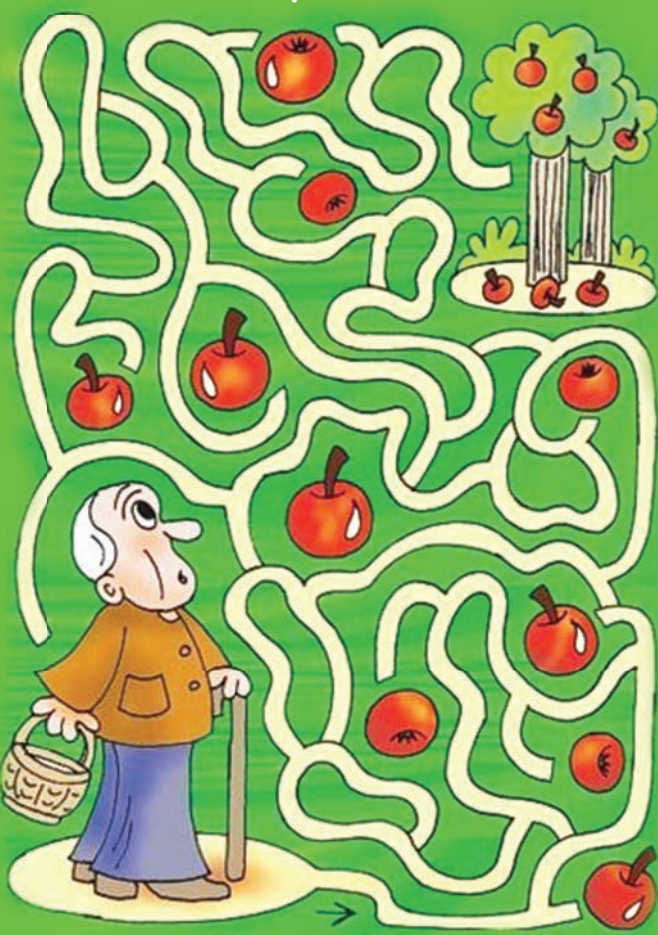

Проведи линию
от 1 до 10 через все числа.

ЛАБИРИНТ

Найди дорогу до сада.

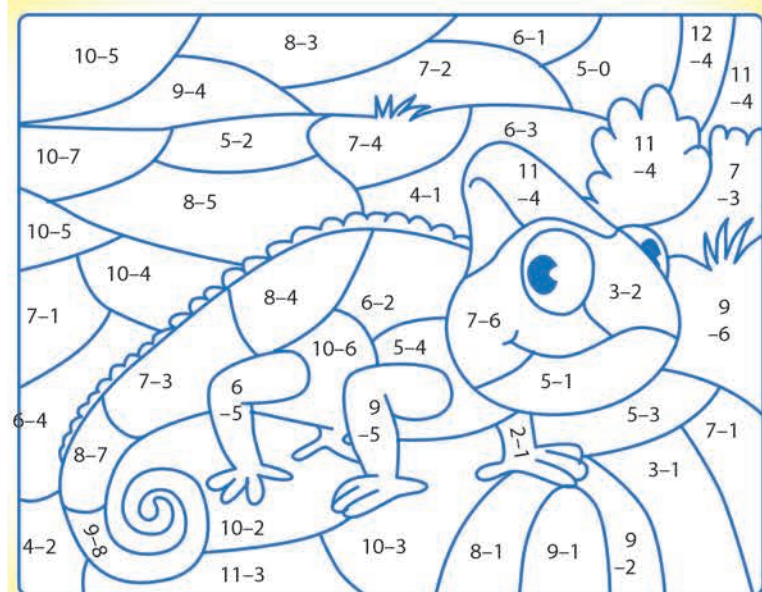
РЕБУСЫ

НАЙДИ 10 ОТЛИЧИЙ

РОЗФАРБУЙ

ПИШНИЙ ПАВИЧ ТА СІРІЙ ГОРОБЧИК

Жив собі у невеличкому зоопарку павич – красень, якого звали Нахабко. Він був окрасою цього місця, хоч і був зарозумілим. Усі мешканці зоопарку трималися осторонь від нього. А от відвідувачі зоопарку, навпаки, виявляли бажання познайомитися із прекрасним екзотичним птахом.

Це викликало у павича почуття захоплення та зверхності. Ось тому в нього, напевно, і не було друзів серед мешканців зоопарку.

Якось одного разу (а було це в холодну дощову пору) прилетів до павича зголомнілий горобчик, якого звали Рябунчик. Гордовитий павич мав на ту пору теплий і затишний будиночок. І смачної їжі у нього було вдосталь.

Зранку в павича був чудовий настрій. Тому коли горобчик попросив дати йому притулок і трішки крихіток, павич поблажливо погодився. Він зверхньо поглядав на малого горобця. А той був настільки виснаженим і голодним, що, здається, зовсім не звертав на це уваги. Він ніколи не ображався і взагалі був доброзичливим до всіх.

Ось так почалося спілкування павича і горобчика. Утім, дружбою такі відносини аж ніяк не можна назвати. Якщо у павича був поганий настрій, він міг образити малого, відштовхував лапкою якнайдалі від зголомнілого горобця тарілочку з чимось смачненьким. І той усе терпляче зносив, усе прощав. Він завжди по-доброму спілкувався із жадібним павичем, ніколи не пригадуючи минулих образ.

Та якось наприкінці осені завітав до павича горобчик і повідомив про те, що, можливо, вже не прилетить до нього, бо наближається холодна зима. А як пережити ці голодні часи, він не знає. Раніше малий горобчик жив у старій шпаківні, яка знаходилася на величезній липі. А під нею було подвір'я дитячого садочка. Доброзичливі діти щодня пригощали його, а також інше птаство смачними залишками від обіду. Та одного дня садочок спорожнів. Напевно, розпочався капітальний ремонт дитячої установи. Настали для горобця голодні часи. Він подався до інших місць, проте ніхто не поспішав прийняти його до своєї зграї. Прилетів горобчик до павича. Але й той не поспішав допомагати малому. Гордовитий павич байдуже попрощався з горобчиком і спокійно повернувся до своїх буденних справ.

Рябунчик засумував, не знаючи, що ж буде далі. Як раптом до нього під-

летів старий горобець і співчутливо поцікавився, чи не замерз той. Старий горобець зауважив, що малий горобчик худенький, тож може й не пережити голодну зиму. «Не сумуй, – бадьоро сказав старий горобець, – знаю, де зможеш пережити люту зиму, мерщій за мною!» Горобчик полетів за старшим птахом, навіть не запам'ятовуючи, куди летить.

За півгодини вони прилетіли до якогось селища, на околиці якого горобчик побачив стару споруду. Напевно, це була ферма. Старий горобець познайомив Рябунця з усім пташиним товариством, яке доброзичливо ставилося до новачка. Як добре, що тут, у сільській місцевості, прохарчуватися було нескладно, а ще у разі небезпеки дружні горобці могли захистити себе.

Одного разу до них завітав небажаний гість – чорний кіт. Проте отримав гідну відсіч. За командою старого горобця птахи миттєво налетіли на кота, галасуючи і здіймаючи гучний лемент. Кіт так налякався, що кинувся тікати. Мабуть, після такого полювання він забув дорогу до ферми назавжди.

Радісне життя тепер було у малого Рябунця, і тут, серед своїх друзів, він підріс, погладшав, навчився долати усілякі труднощі. А ще він помітив, що його пір'ячко стало більшим і змінило забарвлення. Тепер навколо горобця було чимало турботливих друзів.

Ось так швидко спливали зимові дні. Непомітно почалася весна, яка не забарилася і принесла тепло.

А тим часом павич засумував. Тільки тепер він зрозумів, якого доброго друга втратив. Він так звик до веселого товариства в компанії горобця, що тепер сумував без нього. Якого прекрасного спілкування він позбувся через свою байдужість і зарозумілість. Павич багато чого передумав за ці місяці туги і самотності. А добрий горобчик разом зі своїм товариством залишив затишну ферму і подався до свого міста. Звичайно, він захотів побачити свого невдячного друга. Павич щодня шкодував, що не запросив горобця зимувати разом. Тут, у затишному будиночку, удвох було б гарно і весело. Коли горобчик підлетів до будиночка павича з радісним цвірінканням, той навіть не повірив. Павич відчув себе щасливим і відразу вибачився за всі образи і все погане, що сталося в минулому. А потім гостинно і привітно запросив горобця до себе, аби жити разом. Дружба – це велика сила!

Пчела — это удивительное насекомое, которое дает человеку очень вкусный и полезный продукт — мед. Чтобы приготовить всего 100 граммов меда, она должна пролететь 46 тысяч километров! Это то же самое, что облететь земной шар по экватору. Мед добавляют в сладости, им лечат от простуды.

ВЕСЕЛЫЙ УЛЕЙ

В каждом улье живет отдельно большая пчелиная семья, в которой есть самая главная пчела-матка (царица пчел) и рабочие пчелы, которые добывают мед.

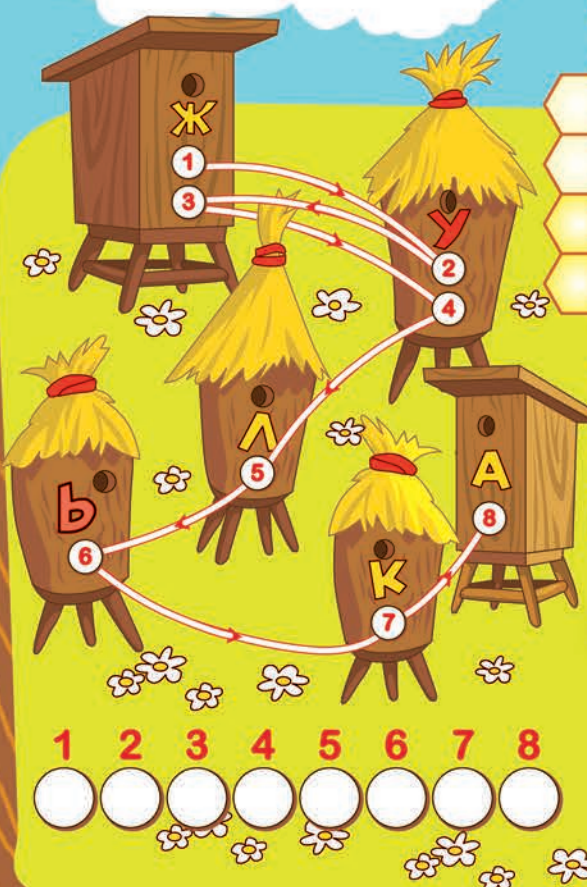
2
ЗАДАНИЕ

1
ЗАДАНИЕ

Самый вкусный мед находится в горшочке, справа от которого стоит банка клубничного варенья, слева — вишневого, снизу — малинового, а сверху над ним летит пчелка. Найди этот горшочек.

Двигайся по стрелкам и узнаешь имя рабочей пчелки. Впиши его в кружочки.

Пронумеруй соты по кругу от 0 до 100 и проводи Жужульку к пчеле-матке, чтобы доложить о проделанной работе. Стартовая ячейка — 99, путь пчелы должен проходить через соты с печатными числами!

Пчелки помогают не только людям, но и растениям. На своих лапках они переносят пыльцу с одного цветка на другой, опыляя их. Благодаря этому растения и деревья дают плоды и семена.

3
ЗАДАНИЕ

Помоги пчелке пройти лабиринт — влететь в желтый тюльпан, а вылететь из красного.

Розмалюй

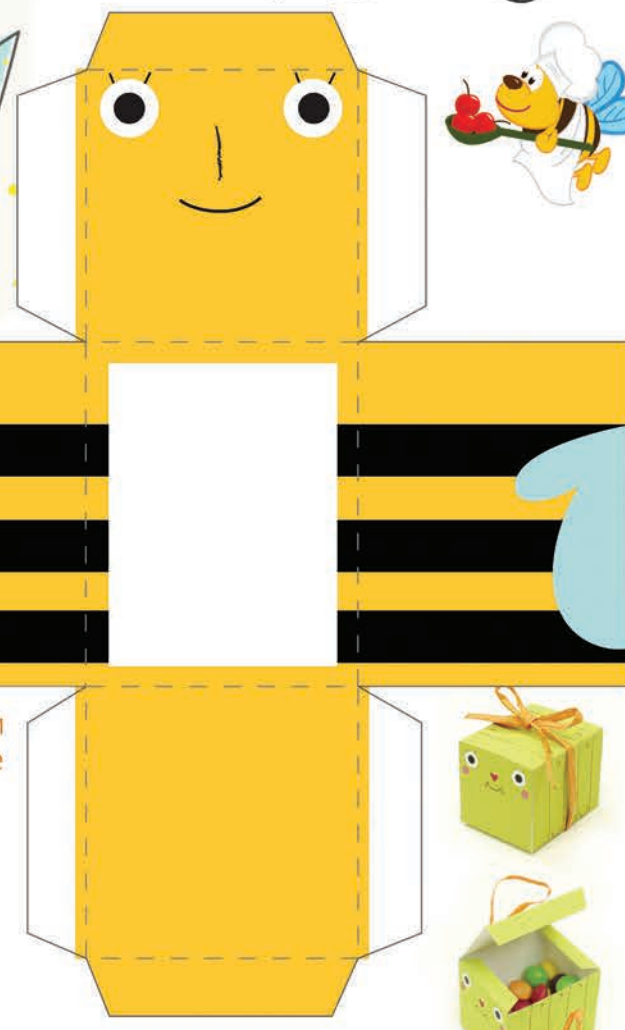
4
ЗАДАНИЕ

Заполни кроссворд, но не забудь, что слова вписываются в соты по часовой стрелке.

5
ЗАДАНИЕ

Вырежь заготовку и смастери пчелку своими руками в виде коробочки (для этого тебе понадобится клей). Она идеально подойдет как для сладостей, так и для небольших сюрпризов! А может быть, даже и для настоящих насекомых?

СВИРЕПЫЙ КРОКОДИЛ

— Не прыгай в реку! Мы через минуту будем там! — кричали Фредерико и Педро.

Шестнадцатилетняя Кончита дрожала. Ее каное схватил зубами крокодил. Когда аллигатор прокусил дно, лодка постепенно начала наполняться водой. Испуганная девочка решила, что единственный способ спастись — это прыгнуть в воду и быстро плыть к берегу.

— Боже, помоги мне, скорее! — крикнула она, приготовившись прыгать в воду.

Когда Кончита села в каное тем субботним утром, она не подозревала, что ей придется бороться с крокодилом. Девочка просто хотела посетить церковь, а единственный способ добраться через джунгли — это плыть на каное по реке.

Тем субботним утром, когда Кончита плыла по одной из рек, втекающих в реку Амазонка, она наблюдала за птицами, которые пролетали над ней. Она слушала пение попугаев, которые висели вниз головой на лианах и ветках деревьев. Девочка тоже начала петь. Но вдруг огромный красный рот с двумя длинными рядами сверкающих зубов прикусил край ее каное. На короткую молитву девочки — «Боже,

помоги, скорее!» — пришел мгновенный ответ. Двое мужчин ловили рыбу в небольшом заливе, когда услышали пение девочки. Они пробрались сквозь джунгли к реке, чтобы посмотреть, кто это поет, и увидели, как крокодил напал на каное девочки. Мужчины запрыгнули в свою лодку и поплыли к девочке так быстро, что даже не могли понять, как это им удалось.

— Держи ружье наготове, Педро! — кричал Фредерико. — Этот крокодил собирается напасть.

Животное со злостью посмотрело в сторону Фредерико и Педро. Крокодил перестал трясти каное и застыл, готовясь напасть. Но прежде чем он успел это сделать, его сразил выстрел, заставив отпустить каное и биться хвостом о воду. Потом крокодил умер.

— Ты чудом уцелела, девочка, — сказал Педро. — Твоя лодка сломана, мы отвезем тебя домой. Где ты живешь?

— Но я хочу посетить церковь, — сказала Кончита. — Пожалуйста, отвезите меня вниз по реке. Это всего лишь пару километров отсюда.

— Хорошо, мы отвезем тебя, — согласились Фредерико и Педро. — Мы также по-

дождем, пока ты будешь там, а потом отвезем тебя домой.

Через некоторое время их лодка причалила к берегу.

— Идемте со мной в церковь, — пригласила девочка своих спасателей. — Вы можете отдохнуть там так же, как и здесь, на берегу, пока будете меня ждать.

Двое мужчин последовали за девочкой. В церкви они сняли свои самбреро и присели на лавку спереди, где они могли все видеть и слышать. Все быстро узнали о том, что случилось с девочкой, и пастор попросил ее выйти вперед и рассказать об этом происшествии.

— Господь услышал мою мольбу о помощи, — сказала она в конце своего рассказа, — и Он послал этих двух добрых людей спасти меня. Девочка улыбнулась Фредерико и Педро и показала в их сторону.

Какое горячее рукопожатие получили эти двое мужчин, когда закончилось собрание! Им так понравилось гостеприимство христиан, что они решили посетить церковь снова. С тех пор они стали постоянными ее посетителями.

Инееса Стория Карр, по рассказам Джорджа С. Никл

ПАВЛИН

Дорисуй половинку павлина и раскрась картинку.

ЧТО ЛИШНЕЕ?

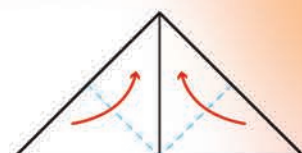

СЕРДЦЕ

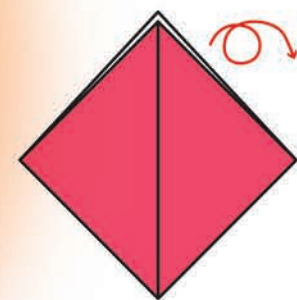
Делаем оригами.

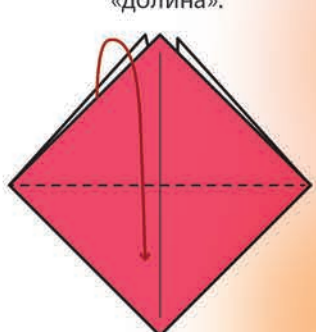
1. Наметьте линию.

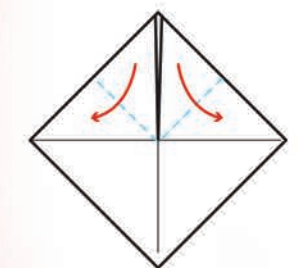
2. Сложите уголки кверху, эти складки называются «долина».

3. Переверните.

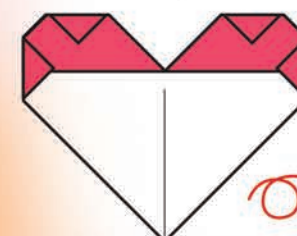
4. Верхний слой согните книзу.

5. Два верхних уголка сложите к краям.

6. Подогните уголки.

7. Переверните.

8. Сердечко.

СЛОВА

Найди 16 лесных жителей

В	К	М	К	А	Н	Л	У	Ш	К	А	М	Е
О	Л	У	Р	Б	У	Я	Г	Ь	Д	Е	В	А
Р	Ы	С	А	А	Т	Б	Е	Л	И	С	А	З
Б	А	Ь	В	Н	Р	К	Л	О	Л	А	Я	Ц
Ё	Р	С	Е	Я	И	А	К	А	Е	Л	Ь	Ж
Ж	К	У	Й	Г	А	Д	Ю	Ь	Н	О	С	У

Волк, барсук, белка, гадюка, ёж, заяц, кабан, лиса, лось, лягушка, медведь, муравей, нутрия, олень, рысь, уж.

Г. Майстренко

ЧАПЛЯ

Листя на осиках та березах уже взялося багряними й золотавими кольорами. В'юнкою стежиною, що сіріла між деревами, ми прямували до Чорного озера. Нарешті посвітлішало. Попереду зблиснуло озеро. Довкруг, ніби зелена варта, стояв високий густий очерет. Із-за очерету, з чистого плеса, лунало довірливе й закличне: «кря-кря».

Коли наблизилися до води, щось залепотіло. Маркіян Васильович обережно розсунув очерет: на воді в гушавині стебел борсалася чапля, біла крилами, крутилася на одному місці, але не злітала.

Не без труднощів ми упіймали її, заспокоїли. Праве крило й ліва нога в чаплі були перебиті: видно, лиха людина покалічила, а може, хижий звір. У

своєму похідному рюкзаку я завжди ношу аптечку. Рани на нозі й крилі птаха змастили йодом, забинтували, з паличок припасували шину. Потім поклали чаплю на моріжок, укрили її теплою куфайкою й заходилися рибалити.

Чапля охоче проковтнула мало не весь наш улов.

Удома в Маркіяна Васильовича, куди ми принесли чаплю, вона спершу стривожилася. Але скоро звикла й ворогувала лише з котом Васьком. Угледить і шкутильгає через увесь двір, намагаючись дзьобнути його.

Кіт Васько дуже любив рибку. Коли лісник ставив перед чаплею миску з рибою, Васько всіма засобами намагався вкрасти з миски хоч кілька рибинок. Чапля карала Васька, дзьобаючи його, та він не переймався.

До весни чапля одужала і почала пробувати злітати. Розженеться по двору, змахне крильми й підлетить. Потім піднялася в небо. А все ж політає — політає й знову повертається у двір лісника.

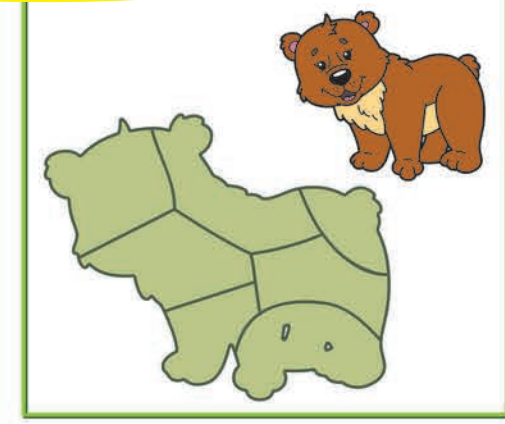
Маркіян Васильович не хотів позбавляти птаха волі й відніс чаплю на озеро.

Через тиждень він навідався туди і тільки-но подав голос, як за очеретами почувся плескіт. Чапля знялася над озером, підлетіла до Маркіяна Васильовича й опустила біля його ніг. Вона ходила кругом свого рятівника, пробувала довгим дзьобом лагідно уціпнути його за руку.

Маркіян Васильович часто навідувався до Чорного озера, і чапля щоразу підлітала до нього, виявляла зворушливу прив'язаність і вдячну любов.

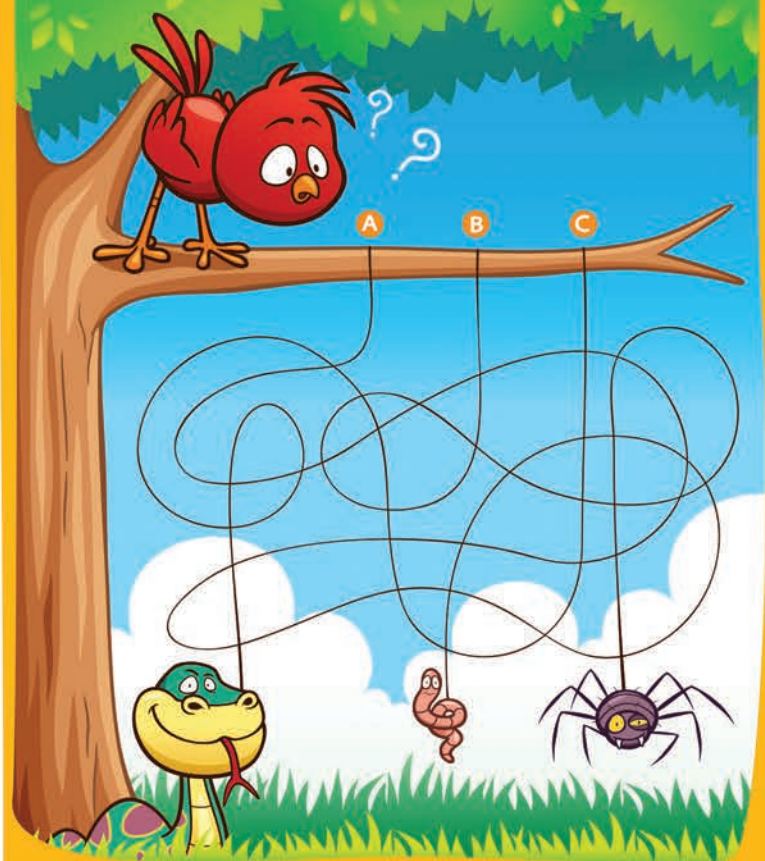
ПАЗЛИ

Знайди всі частини і намалюй ведмедика.

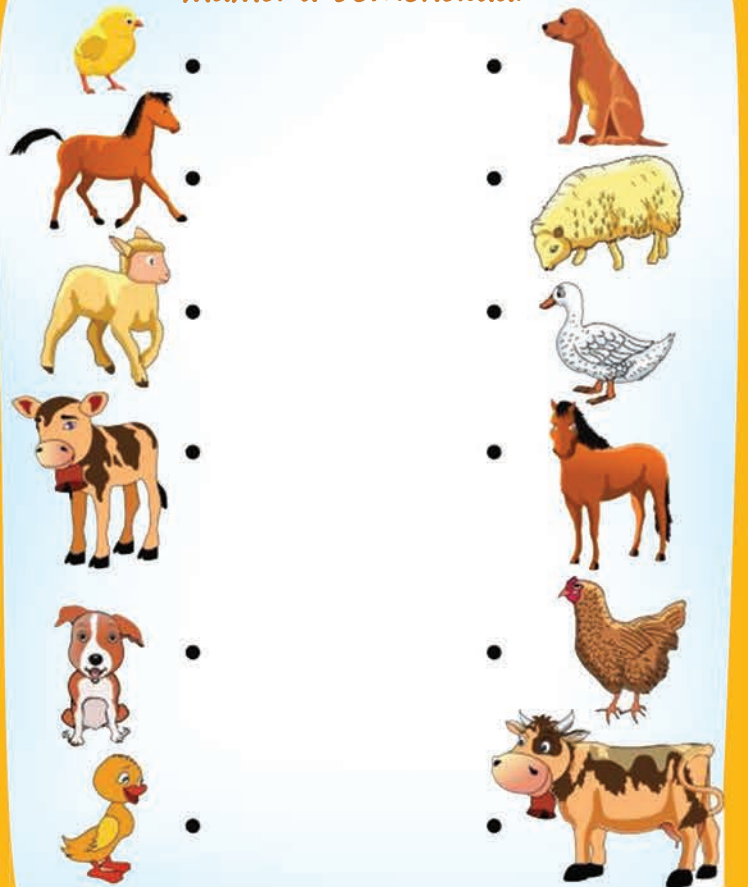

ДОРОЖКИ

Помоги птичке найти путь к червячку.

Соедини изображения мамы и детеныша.

ГОРА ПРЕДМЕТОВ

Помоги детям найти нужные предметы.

Винаходи

Існує безліч винаходів і відкриттів, авто-рами яких стали діти. Більшість із цих відкриттів вже використовуються в нашому повсякденному житті.

12-річний Максим Лема зі Львова створив робота, що виконує функції інженерів БТІ. Робот сканує приміщення, вимірює площу і за допомогою радіосигналу передає дані на комп'ютер.

Виявляється, пластилін винайшла школярка – внучка відомого виробника засобу для очищення шпалер Клео Маквікера. Він був призначений для очищення шпалер від вугільного пилу. Дівчинка запропонувала використовувати цей засіб для гри. З його складу прибрали компонент для очищення, додали мигдалеве масло і барвники.

8-річна Аланна Майерс з Данедіна, штат Флорида, винайшла засіб для безболісного зняття бинтів. До складу продукту входять мило, лавандова олія і вода. На цю ідею дівчинку нашоувнула необхідність зняття бинтів після випуски з лікарні.

16-річний Вадим Хоміч з Житомира придумав прилад, який блокує автомобіль із нетверезим водієм.

Ідея створення батута належить 16-річному гімнастові Джорджу Ніссену.

Ідея створення хутряних навушників для захисту від холоду належить 15-річному американцеві, який любив кататися на ковзанах і одночасно слухати музику.

10-річна мешканка США Клара Лейзен придумала незвичайну сполуку азоту, кисню і вуглецю в ході виконання завдання вчителя «Придумай нову молекулу». Саме таке їхнє взаємне розташування до десятирічної дитини ніхто ніколи не демонстрував. І, хоч відкриття нової молекули сталося абсолютно випадково, ім'я юної американки стоїть тепер у переліку авторів роботи, опублікованої в науковому журналі.

10-річна москвичка Анастасія Родіміна стала наймолодшим володарем патенту на власний винахід. Дівчинка винайшла новий спосіб друкарської графіки.

Іграшкова вантажівка з кузовом, що відкидається, винайшов і навіть запатентував шестирічний Роберт Петч, що намалював дану конструкцію для того, щоб батько зробив йому таку машинку.

13-річний учень однієї з московських шкіл Дмитро Рєзников розробив спільно з фахівцями Державного медико-стоматологічного університету унікальну зубну щітку, призначену спеціально для космонавтів, що працюють на орбітальній станції.

13-річний Лоренс Рок з Британії заробив 250 тисяч доларів, винайшовши дзвінок, який отримують на свій мобільний телефон господарі будинку за своєї відсутності. Лоренс Рок винайшов, по суті, програму, яка зуміла з'єднати sim-карту мобільника господарів і дверний дзвінок.

ОСЬ ТАКІ РЕПТИЛІЇ

Змії, ящірки, черепахи переважно сухопутні тварини. Їхнє тіло вкрите щільною лускою, котра частково зростається в суцільний панцир. Пересуваються ці тварини поповзом, тому й називаються плазунами, або рептиліями.

Крокодили

Термін «крокодил» у перекладі з грецької мови означає «кам'яний черв'як».

Крокодили – найбільші з рептилій. Їхня довжина може досягати кількох метрів. Крокодили – хижі екзотичні рептилії. У наших широтах їх можна зустріти лише в зоопарках.

Найбільшим крокодилом є морський крокодил. Вони живуть на островах Фіджі, в Індії та на півночі Австралії. Довжина цієї тварини може досягати семи метрів при вазі в тонну. А ось відкладені самкою яйця, як правило, не більші, ніж гусячі.

Швидкість плавання крокодилів становить 40 кілометрів на годину. Бігають вони ще повільніше – до 11 кілометрів на годину на короткі дистанції. А ось значні розміри крокодилів не заважають їм вистрибувати з води на два метри.

Крокодилчик, який вилупився з яйця, утричі довший за своє яйце.

У середньому крокодили живуть до 50 років. Але існують і довгожителі віком до 110 років.

У щелепах крокодилів від 64 до 70 зубів. Їх точна кількість залежить від виду. Але і ці зуби не призначені для пережовування їжі. Вони допомагають схоплювати жертву. Змінюються зуби до ста разів за життя. Щелепи крокодила здатні замикатися з неймовірною силою. Це відбувається завдяки добре розвиненому стискаючому м'язам. Цікаво й те, що м'язи, які розтискають щелепи, – не сильні. Тому пащу крокодила можна закрити, перемотавши її скотчем.

У крові крокодилів є речовина, природний антибіотик, який перешкоджає нагноєнню ран і запаленню шкірних покривів.

Щоб допомогти своєму шлунку впо-ратися з великими шматками їжі, крокодили заковтують камені. Крім того, дані валуни грають роль баласту при зануренні на глибину.

Крокодили не піддаються дресируванню. Однак в Буркіна-Фасо в Африці розташована водойма з прирученими крокодилами. Їх підгодовують місцеві жителі, за що рептилії дозволяють торкатися їхніх хвостів. На цих крокодилах можна навіть покататися верхи.

ХАМЕЛЕОНИ живуть у тропічних лісах. Зазвичай вони зеленкуватого кольору й чудово маскуються серед зеленого листя. Та варто хамелеону злякатися або розгніватися, як його забарвлення одразу ж змінюється на жовте, рожеве або ніжно-блакитне.

ГРИФОВА ЧЕРЕПАХА живиться рибою. Зазвичай вона лежить на дні, широко розкривши пащу. Схожий на черв'ячка язик черепахи приваблює необережних рибок.

ЗМІЇ використовують отруту, щоб паралізувати свою здобич – дрібних тварин. Та не всі змії отруйні.

Невелика **ЯЄЧНА ЗМІЯ** мешкає в Африці і живиться пташиними яйцями. Вона здатна проковтнути яйце, котре в кілька разів перевищує товщину її власного тіла.

Пітони завдовжки бувають від 3 до 12 м, часом досягають ваги 100 кг. Колір шкіри пітона, як правило, схожий на колір свого середовища проживання. Тому їх не так вже й легко виявити. У пітонів є орган, який відчуває тепло і допомагає їм знайти здобич. На рівній поверхні, пітони можуть рухатися зі швидкістю 1,6 км/год. Самки пітонів більші і потужніші, ніж самці. Тривалість життя пітонів – до 70 років, у неволі до 40 років. Найдовша змія у світі – сітчастий пітон (довжина від 6 і більше метрів). Пітони добре лазять по деревах, більшість їх видів гарно плаває.

ПІТОНИ ЗАВДОВЖКИ БУВАЮТЬ ВІД 3 ДО 12 М, ЧАСОМ ДОСЯГАЮТЬ ВАГИ 100 КГ.

У СВІТІ НАЛІЧУЄТЬСЯ 41 ВИД ПІТОНІВ.

Веселый English

MONTHS OF THE YEAR 12 МЕСЯЦЕВ

TASK 1

Read and remember new words.
Прочитай и запомни новые слова.

December
[дэ'сэмбэ] -
декабрь

January
[джэньюэри] -
январь

February
[фэбруэри] -
февраль

March
[марч] -
март

April
[эйприл] -
апрель

May
[мэй] -
май

June
[джу:н] -
июнь

July
[джу'лай] -
июль

August
[огэст] -
август

September
[сэп'тэмбэ] -
сентябрь

October
[ок'тобэ] -
октябрь

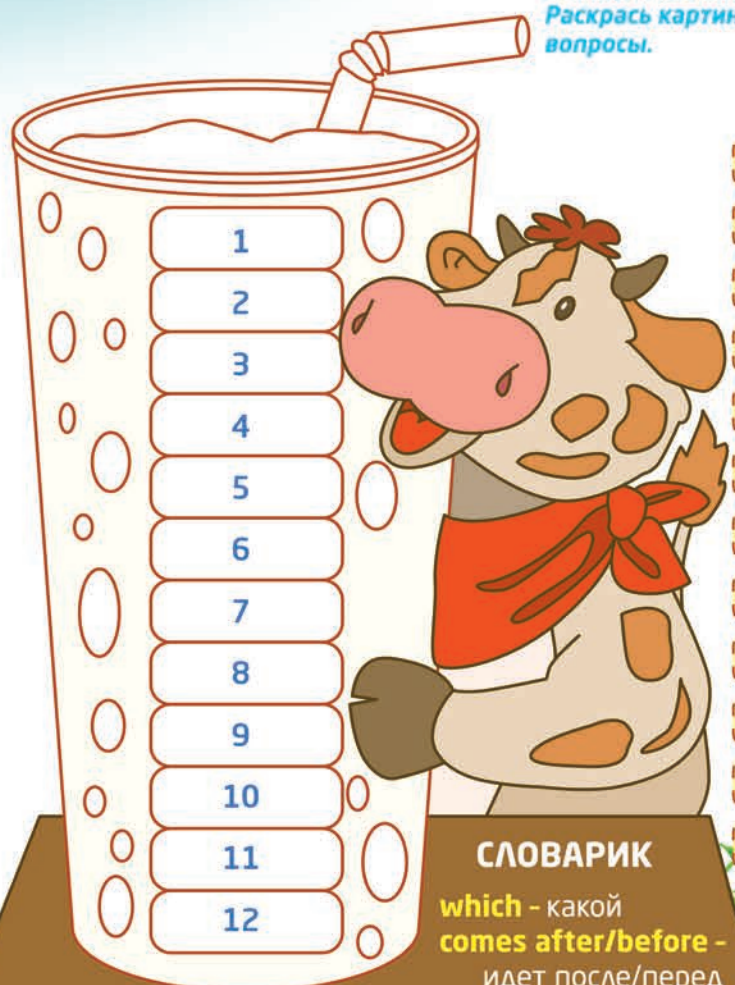
November
[но'вэмбэ] -
ноябрь

TASK 3

Cut the names of months and glue them
in a right order. Color the picture.
Answer the questions.

Вырежь названия месяцев и приклей
их в правильном порядке.
Раскрась картинку. Ответь на
вопросы.

- April
- September
- February
- May
- December
- January
- June
- August
- November
- March
- October
- July

СЛОВАРИК

which - какой
comes after/before -
идет после/перед

Which month
comes after
May?

Which month
comes before
January?

Which month
comes after
August?

Which month
comes before
November?

Which month
comes after
November?

Which month
comes before
December?

TASK 2

Fill in missing letters
and search the words.
Впиши пропущенные буквы
и отыщи слова.

K	V	C	R	J	A	N	U	A	R	Y	G	A
M	N	L	E	C	Q	H	R	B	X	I	R	U
C	D	V	B	K	S	E	K	T	T	E	D	G
J	O	R	M	Q	M	Y	Q	B	B	O	M	U
J	C	J	E	V	A	P	A	M	A	X	I	S
Y	Z	T	V	M	R	D	E	H	U	E	G	T
O	R	L	O	F	O	C	M	Y	K	G	U	Z
E	C	A	N	R	E	B	M	E	T	P	E	S
M	N	T	U	D	N	W	Y	R	B	Z	Y	M
F	I	U	O	R	T	C	L	O	F	O	A	M
F	A	E	J	B	B	B	U	J	Z	R	E	N
L	I	R	P	A	E	E	J	D	C	Q	U	H
E	S	G	B	O	W	R	F	H	F	I	T	K

J _ N _ R _

F _ E _ R _ A _ Y

_ A _ C _ H _

_ A _ R _ _

_ M _ _ _

_ J _ _ _ E _

_ _ _ L _ Y _

_ A _ G _ _ _ _

_ S _ _ _ _ T _ _ _ _

_ _ _ C _ _ _ _ _

_ N _ _ _ _ V _ _ _ _

_ _ _ _ _ D _ _ _ _ _

TASK 4

Draw anything that is connected with every month.
Нарисуй в каждой ячейке то, что у тебя
ассоциируется с каждым месяцем.

JANUARY	FEBRUARY	MARCH	APRIL
MAY	JUNE	JULY	AUGUST
SEPTEMBER	OCTOBER	NOVEMBER	DECEMBER

TASK 5

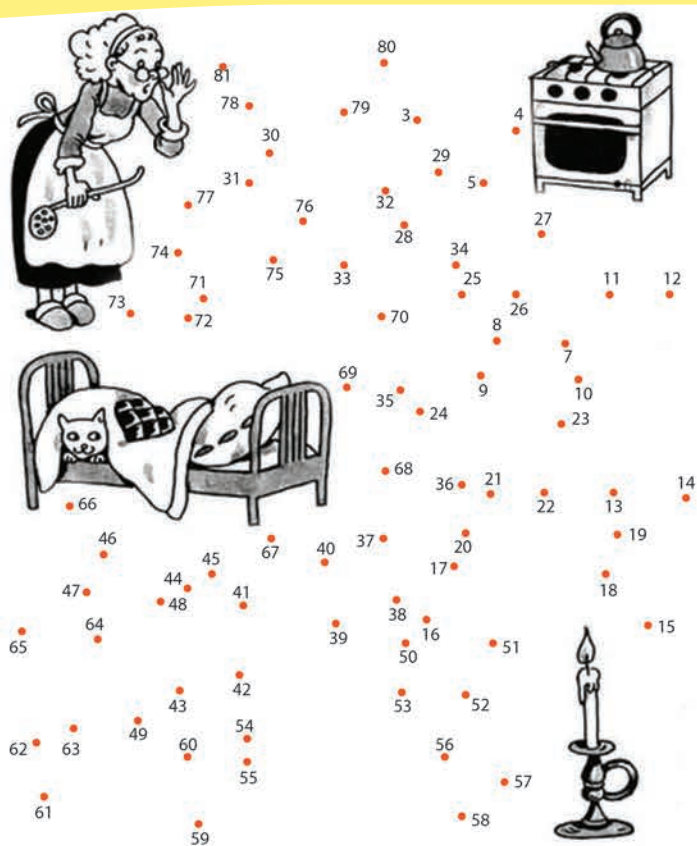
Answer the questions.
Ответь на вопросы.

November

Sunday Monday Tuesday Wednesday Thursday Friday Saturday

1. Пронумеруй дни месяца.
2. Сколько дней в ноябре?
3. На какой день недели выпадает 14 число?
4. Сколько пятниц в ноябре?

У тетушки в квартирі погас світ. Но чтобы зажечь свечу, ей необходимо правильно ориентироваться в темноте. Соедини точки и проводи тетушку по лабиринту темной комнаты.

НАДЕЖДА

У Шавна в возрасте семи лет обнаружили онкозаболевание. Его хрупкое, слабое тело впало в кому. Рак порастил 90 процентов его мозга.

Отец Шавна потерял всякую надежду на выздоровление сына.

Но через четыре дня произошло нечто интересное. Дэйв Стэплтон – первый защитник команды «Ред Сокс», герой Шавна, пришел навестить его. Услышав голос спортсмена, Шавн вышел из комы и начал разговаривать с ним о бейсболе. Затем Стэплтон наклонился к мальчику и пообещал:

– Завтра мы выиграем для тебя.

У Шавна загорелись глаза. На следующий день, во время игры команды «Ред Сокс», Стэплтон с решимостью вышел на поле. Шавну казалось, что Дэйв играл лучше, чем когда-либо, и его команда действительно выиграла.

Пять месяцев спустя врачи Шавна были озадачены произошедшими переменами. В теле мальчика они не нашли злокачественной опухоли. Ребенок выглядел вполне здоровым, и семья даже запланировала поездку в Диснейленд.

Что заставило опухоль отступить? Некоторые говорят, что надежда. Герой Шавна дал обещание и сдержал его. Возможно, совершив такой поступок, он открыл Шавну дверь надежды.

Ребята, как бы вам ни было сложно, помните, что есть Иисус Христос, Который всегда готов протянуть руку помощи и поддержать вас. Он дает каждому, кто принимает его, надежду на жизнь вечную. Как здорово будет жить на Новой Земле, где не будет больше смерти, болезней, слез и разочарований!

ДОСТАВКА ПОСЫЛОК

Загрузите посылки в грузовички так, чтобы все они поместились.

РАДУГА

Проведи дорожку от солнышка к цветочку.

Я. Пінясов

КИМ БУТИ Й КИМ НЕ БУТИ

Ішли вулицею двоє товаришів – Петрусь і Микола. Дружні, рука в руку. Зупинилися біля вітрини книжкової крамниці. Помилувалися книжками.

– Зайдемо – купимо?

Зайшли. Переглянули чимало обкладинок і малюнків. Миколка швидко купив одну, другу – обидві з малюнками – і, заплативши гроші, поклав до кишені здачу – три гривеники*.

А в Петруся грошей було обмаль. Дуже сподобалася йому книжка «Ким бути». Полічив Петрусь гроші – не вистачить. І небагато: всього десяти бракує.

– Миколко, – попросив він, – позич мені десять копійок. Така хороша книжка – розповідає, ким бути й ким не бути.

Насупився Миколка.

– Бракує в тебе грошей – не купуй, і край!

Пошкодував, виходить, грошей.

Подивилася на приятелів тьотя – продавщиця, яка щойно віддала Миколці здачу, і сказала Петрусеви:

– Не журися, хлопчику! Ким бути – ти сам дізнаєшся, коли підростеш. А ким не бути – твій товариш уже знає.

Почувши ці слова, Миколка почервонів та й вийшов із крамниці потишеньку. Щоб не бряжчали в кишені копійки.

А Петрусь вибіг за ним і все допитувався:

– Скажи, Миколко, ким не треба бути? Скажи, не приховуй!

Миколка мовчав. Хоч і знав, та не сказав. І чого б це?

*Гривеник – десять копійок.

НЕ ИЗ ЦАРСКИХ ЧЕРТОГОВ

Таня пришла домой с заплаканными глазами.

— Что случилось, Танюша? — встревожилась бабушка, взглянув в лицо внуки.

— Лена не хочет со мной дружи-и-ить! — снова заплакала Таня. — Она говорит, что ей стыдно дружить с девочкой, у которой такое старое бедное пальто-о-о!

— Не плачь, моя хорошая, не плачь! Вот послушай, я тебе что-то расскажу, — успокаивала внучку бабушка, вытирая ей слезы.

Таня перестала плакать, заинтересовалась и уже готова была слушать бабушку.

— Когда я была маленькой девочкой, такой, как ты, наша семья жила на берегу моря. Недалеко от нашего дома находился санаторий, в котором отдыхали богатые люди. Однажды я подружилась с девочкой, которая приехала отдыхать туда вместе со своей семьей. Несколько дней мы играли с ней ее

красивой куклой и теми игрушками, какие были у меня. Но однажды утром она не пришла. Вместо нее появилась ее мама. Она сердито бросила мне моего старенького плюшевого мишку, которого я подарила его дочке, и приказала больше не подходить к ее девочке. Прошел день. Мне было очень тоскливо и скучно без новой подружки. Каково же было мое удивление, когда на следующее утро моя подружка снова пришла, но не к морю, а прямо ко мне во двор, и не сама, а со своей мамой, которая принесла с собой полную корзинку фруктов, чтобы мы вместе их ели.

Оказывается, в прошлую ночь ей приснился страшный сон. Иисус не хотел впустить их в ворота Своего Царства, говоря: «Мои самые близкие друзья на земле были простыми рыбаками, а ты не разрешила своей дочери дружить с дочерью рыбака...»

Потом эта женщина попросила прощения у меня и моей мамы.

— Бабушка, давай помолимся о Лене, чтобы Иисус простил ее, пока ей не приснился такой же сон, — забеспокоилась Танюшка. — А то она будет плакать из-за этого.

Бабушка улыбнулась, еще раз вытерла платочком остатки Танюшкиных слез и сказала:

— Ну, конечно же, давай помолимся прямо сейчас, моя хорошая, добрая девочка!

И что вы думаете? После того, как они помолились, не прошло и получаса, как Лена сама пришла к Танюшке мириться. Потому что ей стало скучно гулять одной. А возможно, добрый ангел прошептал ей на ушко, что у Самого Иисуса близкие друзья на земле были не из царских чертогов. Они были простыми рыбаками, и одежда у них была самой простой.

Ольга Бокова

Сложи части картинки и составь слово.

Подбери аквариум каждой рыбке.

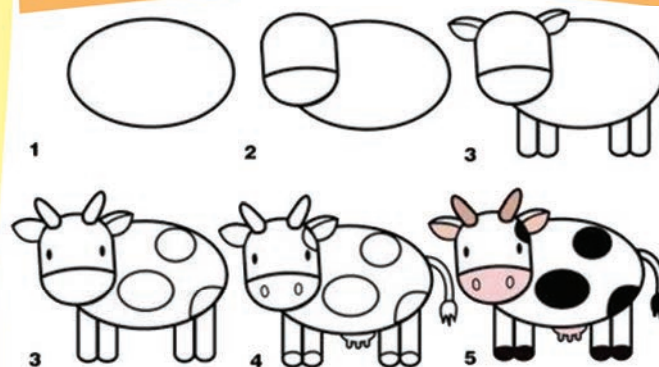

Проведи лінію до відповідної тіні.

КОРІВКА

Намалюй корівку за схемою.

Полічи всі фрукти та запиши відповіді.

Ілона Ющенко

Вероніка Дусь

Софія Постол

Полліанна Колош

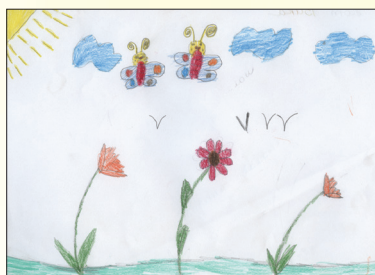
Вікторія Трощій

Каріна Колош

Сніжана Колош

Вікторія Кот

Ліза Федотова

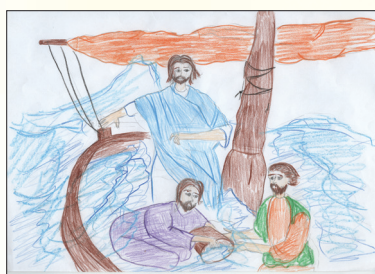
Вікторія Коробко

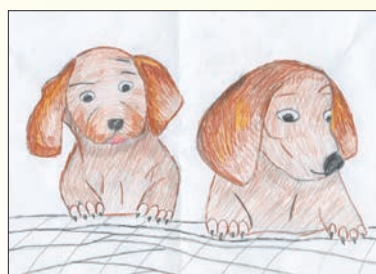
Ліда Кот

Аня Малішевська

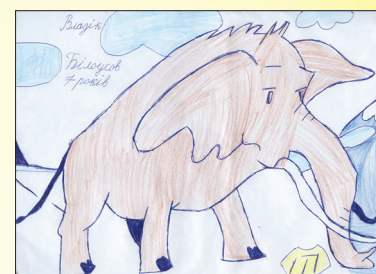
Луїза Борисова

Вероніка Кузьміна

Полліанна Колош

Владислав Білоусов

Неділя
14:00

Норе.UA
телеканал Надія

ГОМАСТЕР

ДИТЯЧИЙ TV-ПРОЕКТ
ПРО ТВОРЧІСТЬ ТА РУКОДІЛЛЯ

ТЕЛЕФОНУЙТЕ
0 800 30 20 20
безкоштовно по Україні

ДИВІТЬСЯ
У кабельних мережах, Інтернеті,
на моб.додатках
і на супутнику ASTRA 4A

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки.
Надсилайте нам свої роботи на
адресу видавництва, і ми з радістю їх
опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано
друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

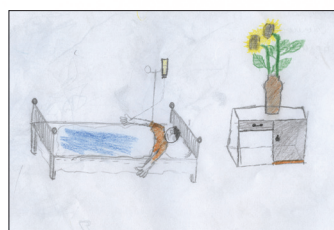
Владислав Білоусов

Марія Морськова

Ілона Ющенко

Тимофій Козачков

Андрій Самара

Роксолана Шевченко

Ангеліна Оратівська

Лідія Кот

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати
і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування
ведеться лише на сторінках газети.